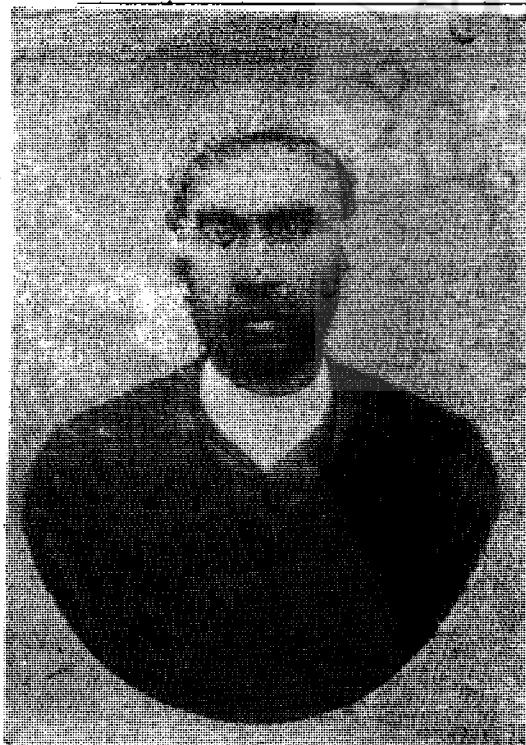


سفر نامه  
محمد  
علی  
حسین زاده

# تاجرا ایرانی در مسافرت از راه رو سیه و عثمنانی



بادکوبه ، شهریست معظم ، آباد و  
درنهایت آراستگی ، بندرگاه است . طرف  
مشرق بحر اخض است غرب ، خشکی است .  
شهرش در دامنه کوه واقع است . بیلانها  
تمام رو به کوه بالا می رود . ولی بدقتی  
ساخته اند که حرکتش خبلی آسان و راحت  
است . آبش آب چاه و آب دریاست که با  
ماشین جوهر کشیده (۱) شیرین می نمایند .  
درسر کوه ، از آنجا لوله کشیده بمنازل  
(ها) داده اند . هر چند قدری آبش شود مزه  
است لکن خبلی بر نه است ، خوراک انسانی  
یک بردو و سه می شود .  
 محل نفط روس بادکوبه است . شهری

۱ - با دستگاه ، تصفیه کرده اند .

یکی و دو شب به تیآتر رفتیم . بلیط ۴۰ کپک گرفته سیموتوگراف بود . نمایش دیگری ندادند . بلیط های تیآتر هم سدرجه است . ۲۰ کپک ، ۳۰ کپک ، ۴۰ کپک .

بادکوبه چون کنار دریاست «جوچی» زیادارد . جانوری استمثل کنه . «مرغی قرمز» به بدن انسان خیلی مایل است . وقت زدن [ بدن ] قرمز می شود مثل سرخجه (۶) و بقدرتی خارش می نماید که انسان از جال می رود . مخصوصاً به بنده این جانور خیلی ارادت دارد . سفر قبل هم شبهها روی «قروات» خواهد پایه های را در ظرف نفت می گذاشت . در این چند شب غفلت نموده یعنی اسبابش فراهم نبود . شبهها هجوم می آورند به قسمی که تامیبی بیدار و توی اطاق قدم می ندم . تمام بدن یک پارچه قرمز .

یوم هیجدهم رمضان ، جناب میلانی واسکوگی وارد شدند . لیله‌ی ۱۹ بهوغزال رفته بلیط عده سه گرفته اسباب (ها) را دادیم برند . چهارشب در بادکوبه یعنی پنج شب توقف نموده پنج منات کراپه‌ی اطاق شده داده حرکت بهوغزال نمودیم . قیمت بلیط پروای ۳۳ : منات ، افرآی : ۲۳ منات و ۱۵ کپک ، تربیت ۱۵ منات و ۴۰ کپک . بلیط افرای گرفته ، یک ساعت به غروب لیله‌ی ۱۹ حرکت نمودیم ، اضافه اسباب زیادداشتیم . دو پوت برنج خیلی اعلاه خردی بودیم صد من ، سی و پنج تومان ایران تمام شد بواسطه ی بقای (۱) دادن اضافه

که بقدر بادکوبه عایدی جهت دولت داشته باشد ، ندارد ، خودروسها به بادکوبه «شهر طلا» می گویند . در خود شهر باغات و اشجار ندارد ، مگر چند باغی [ که ] دولت باذحمت زیاد کوهها را شکافته سنگش را به دریا ریخته ، دریارا خشک کرده باماشین از شن و هشت فرسخی خاک آورده ریخته اشجار کاشته آش را لوله کشیده از آب که شیرین نموده با «ترمبه» (۲) آب میدهند . خیلی بهزحمت جهت تفریج گاه عمومی ساخته و در میان باغ ، رسترنها ، قهوه خانه ها ساخته محل بازی ، قلوب (۳) ها ساخته . از یک ساعت به غروب ازدحام زیادی می شود الی سه ساعت از شب ، مشغول گردش و سیاحت هستند ، جراغهای بزرگ که الکترونیکی متعدد در سوزو گذاشت است ، مثل روز روشن .

در سنه ۱۳۲۳ که این بنده در بادکوبه بودم تاکنون خیلی آباد شده ، بقدر چندین هزار زرع عرض از دریا خشک کرده اند . قهوه خانه ها [ ی ] متعدد مفصل . محل بازی جهت اطفال ، اشکل (۴) ساخته اند . شب ها بقدر ده هزار چراخ در جلو این بوفیت (۵) ها ، رسترن ها روشن است . بیلان هاتمام خط آهن کشیده ترا موارد اسپی کار می نماید . علاوه بر ترا موارد چندین هزار در شکه در کار و حرکت است . باری

۲ - تلمبه .

۳ - کلوب .

۴ - School . مدرسه .

۵ - بوفه .

اسباب خیلی اسباب نجحت شد. به هر جهت ۹  
منات اضافه کرایه شد.

باری، از بادکوبه که حرکت نمودیم  
الی عده کش تخمین پنج شبانه روز  
راه است تمام بیابان سبز و خرم و جنگل و  
رود خانه های پر زور که در بعضی ها  
«بارکاز» (۲) کار می کرد، فراوان به قسمی  
این بیابان سبز و خرم بود که سوای خط  
ماشین، نمین خشک دیده نمی شد. هر قدر  
چشم کار می کرد، تمام آبادی واشجار بود  
چهل و هشت ساعت سیر ماشین در خاک قفقاز  
است چه سرزینی که انسان حیرت می  
نماید هوا بقدرتی سرد [بودکه] مابالباس  
کلمت بازهم سرما می خوردیم در آن فصل،  
کوههای قفقاز، تمام زیر برف بود. استانیه  
های خیلی آباد که تمام شهریت داشت.  
هندوانهای بزرگ، که یک پوتو وزن داشت سی  
کپک.

«سیدیم به وغزال «کسکو اداسکه»  
که جای آب گرم است که هر مریضی از  
هرجا و هر مملکت بهجهت معالجه به آنجا  
می آید. چه وغزال مفصلی ساخته است؟  
که نمی توان شرحش را نوشت به چه اسلوب  
و خوش طرحی و تمیزی؟ یک خط ماشین  
عدسه که می رود به تفليس. از آنجا فرد  
می شود (۱) به قدر نیم ساعت ماشین توقف  
نمود گردنی نمودیم. آدمهای اروپائی و  
آمریکائی و ایطالیائی وغیره زیاد در آنجا  
دیده شد. چه هوتیلهای پاکیزه بی ساخته

## ۲- بارکاز.

## ۱- «فرد کردن» یعنی جدا کردن.

اند که انسان مبهوت می ماند. بهره جهت  
پس از نیم ساعت ماشین حرکت نموده بیست  
و چهار ساعت مسافت نمودیم رسیدیم به  
رودخانه بزرگی که تخمین یک ربع فرسخ  
پل کشیده اند، آخر استانیه راستو است،  
از آنجا عبور نموده رسیدم به «راستو».  
راستو، شهریست از شهرهای معظم  
روسیه، تمام خطهای ماشین دوسیه وغیره در  
آن محل بهم وصل می شود. هر ساعتی دو  
ماشین، که شبانه روزی ۴۸ ماشین وارد و  
حرکت می نماید. از بسیاری ماشین ها،  
انسان سر گردان می شود. همین قدر که  
پائین آمد بیکر ماشین مرکوب خود را  
نمی شناسد. از قضا ماشینی که ما مسافت  
می کردیم در اینجا باید عوض شده با ماشین  
دیگر بروم. اسباب (ها) را دادیم حمال  
ها پائین آورده جلو وغزال، چهوغزال  
[خوبی]؛ بقدر بیست وغزال دارد که شخص  
نمی داند به کجا برود؟ لکن حمال ها  
خودشان مسبوق اند سوال می نمایند و عازم  
کجا هستید؟ قصد خود را که به ایشان اظهار  
کرد، شخص. اسباب (ها) را بهمان و  
غزال راجع به قصد می برند. تخمین هشت  
ساعت یا ده ساعت توقف در راستو دارد.  
همین که آمدیم جلو وغزال. رو سها دور ما  
جمع شدند!

حاج محمد حسین دولت آبادی و چند  
نفر دولت آبادی با ما همراه بودند. با همان  
لباس های ولایتی، عمامه های بزرگ، شال  
های بزرگ بسته، جلو ناف باز. علاوه  
چند نفر عیال هم همراه بود. چیز تازه گویا

می کردند . باز پرده می افتاد علی الدوام  
دست بهم زده « بیز بیز » (۲) می گفتند تا  
باز پرده بالا می رفت .

این وضع حالمان بود . پس از اینکه  
از جای حضرات آسوده شده بنده با جناب  
میلانی ، فایتون نشسته رفیق منزل قصر  
ایران . به خیال اینکه یک نفر از آدمهای  
قصر را برداشته بروم و غزال ، راهنمایی  
نماید . بعد از اینکه فایتونچی دو ساعت  
شهر مارا گردش داد که بلد نبود به سراغ  
گرفتن . آخر مدارسانید پائین آمد و رفیق  
توی اطاق . جوانی اهل تبریز نشسته معلوم  
شد که نایب قصر است . قصر شخص  
عثمانی است [؟] امور (ات) سپرده‌ی  
ایشان است .

به هر جهت سلام نموده دست داده  
نشستیم . اظهار نمودیم که غرض از بودن  
سفراء در ممالک خارجه ، راه اندازی تبعه‌ی  
ایران است . حال ، وضع کار این است .  
زبان نمی‌دانیم . شخص ذبان دانی هم نیست  
که به توسط او کار خود را حفظ نمایم .  
مقصود از حمت اینست که یک نفر از ملازمان  
هرماه ما نماید ، بباید و غزال ، ترتیب  
کار مارا درست نموده مراجعت نماید .

بیچاره اظهار تأسف کرد که :

— آقایان ! از سفیر اسمی مانده ،  
رسم ندارد ، شما خیال کرده اید که سفیر  
نوکر و دستگاهی دارد ؟ بندе ، خودم تنها  
هستم نهاد (ناهار) را درست بنم [صرف  
می‌کنم ] و شب هم در هوتیل ، یک نفره‌ی  
کوچکی دارم ، بس می‌برم . نوکر هم

۲ - بیز بیز .

دیده [بودند] دور ما را گرفته با دست به  
همدیگر نشان داده خنده می کردند بس که  
جمعیت و شلق (۱) بود جایی هم که خودرا  
محفوظ نمایم نبود . لابداً اسباب (ها) را  
به ابیاردار و غزال تحويل داده فایتون (۲)  
نشستیم رفیق به هوتیل بنده با جنابان  
میلانی و میرزا عبدالجلورفته ، هوتیل چی  
نمره و آنmod کرد . در این بین حضرات  
وارد شده با جمعیت زیادی که اطراف آنها  
را گرفته و تماشاجی بودند . صاحب هوتیل  
همین که اینهارا و جمعیت را دید چه خیال  
نموده واهمه کرد . گفت : « جا نمی‌دهم .  
زود تشریف بیزید شما » هر چه اصرار  
کردیم فایده نکرد . مجدداً باز جلو تر رفته  
هوتیل دیگر به اینها هم سفارش کرد که  
دهمه با هم نیاید یک فایتون نیاید . بعداز  
پنج دقیقه فایتون دیگر بیانید .

و هاین ترتیب آمده لحدی الور و دادینها  
را توی یک نمره نموده منظره‌های نمره‌هم  
به خیابان بود ، همدها بسته . خودم با  
آقایان دیگر اسباب (ها) را با ملازم هوتیل  
آوردیم تماشاجی‌ها قدری منتظر ایستاده  
به خیال اینکه پرده بالا خواهد رفت . دیدند  
خبری نیست و تیاقن تمام شد ، پراکنده  
شدند . لکن بهم خبر نموده ، دسته به  
دسته می‌آمدند . علی الاتصال جمیعی جلو  
داشکده (۱) ها منتظر بودند . هر چند  
دقیقه ، پرده بالارفته « آقا محمد حسین »  
سر خودرا بیرون نموده اطوار (های )  
مضحکانه درمی‌آورد . تماشاجی‌ها هم خنده

۱ - شلوغ . ۲ - فایتون . ۳ - اشکده .

گذشته است . آنچه باید بینیم، دیده ایم . در این بین ، زمان حرکت ماشین نزدیک شد . فوراً رفت ، جاچهت ما معلوم نموده اسباب (ها) را داد بردنده جا بجا نموده اطاق «افر آی» تمام شده بود جهت حاج عباس آقا واسکوئی و عیالها نمر «پروای» گرفتند چهل منات تفاوت عمل افر آی ، پروای شده [بود] داده زمان حرکت ماشین با کمال معقولیت خدا حافظی نموده مراجعت نمودند . هرچه خواستیم که عمر فی خود را بنماید غلطی گاهی «حسن اف هست» گفت گاهی «خسین اف» . از قراری که استنیاط نمودیم از کسان شاه مخلوع محمد علی میرزا بود . از عده سه به گردش آمده بود . به هر جهت کمال معقولیت و انسانیت را در باره‌ی ما نموده مراجعت نمود . ماشین حرکت کرد .

مزمن ورم پا مبتلا بود و هنگام ورود به لندن این بیماری شدت یافت واو را بستری کرد ، دوستان زیادی مانند سر هنری تامسون و سر چیمز پاگت از وی عیادات نمودند ، ملکه ویکتوریا و امپرس فردیلک و سیله یک روزنامه رسمی ، و پرنس والز تلکرافی ویرا مورد تقدیر قرارداده واحوال پرسی نمودند . بیماری روز بیرون شدت یافت تا سرانجام در روز پنجم ژوئیه ۱۸۹۴ در سن ۷۷ سالگی چشم از جهان فروست .

او در آثار نقاشان ایتالیائی صاحب نظر بود و کلکسیون خود را به گالری ملی انگلیس اهداء نمود و سه اثر کلاسیک خود را بنام «ماجراهای اولیه» و «نینوا و باقیمانده‌های او» و «نینوا و بابلیون» را بر شته تحریر درآورد .

ندارم . سوای یک نفر ملازم اداره . لکن اگر صبرداشته باشد ، ساعت ده روسی ، کارم تمام شود ، خودم حاضرم بیایم شمارا راه بیندازم .

دیدم ، آن وقتی است که ماشین حرکت کرده خیلی معدتر خواسته ترضیه بعمل آورده مراجعت نمودیم . بین راه یک شخص فرنگی بالباس فرنگی و «شابقه» (۱) به ما پر خورد . بازبان ترکی سوال کرد : - آقایان ! شما ایرانی هستید ؟

همین که هم زبان خود را دیدم ، نزدیک بود از شوق قالب تهی نمائیم . یک دفعه به او چسپیده اظهار مهر بانی نموده و صحبت کنان آمدیم ، آمدیم هو تبل . نشستیم . قدری از ایران و [امور] متفرقه صحبت داشته ضمناً شرح حال خود را به او اظهار نمودیم . جواب داد :

- این بندۀ با کمال افتخار در خدمات هموطنان خودم ، حاضرم . و همه قسم همراهی می نمایم .

پس از صرف چائمی ، حرکت نموده فایتون سوار شده رفیم و غزال . فوری اطاقی که مخصوص ذهناست باز نموده ذنها را فرستاده توی اطاق . از آنها که آسوده شدیم خودمان هم در رستوران نشسته مشغول صحبت شدیم . باز هم دوره اگر فته بودند ، تماشا می نمودند . آن شخص قدری به ما ایراد کرد که «چیزی همراهان خود را با این وضع مضحك آورده اید ؟ اینها سرشکستگی جهت ایران است » جواب دادیم . « حال

۱- شاپو (کلاه)